

[Erling Dinesen.]

mæglingforslag på bordet, i alle tilfælde et endeligt og ultimativt udkast fra forligsmanden. Vi ved alle sammen, at LO havde tiltrådt dette udkast, medens landbrugets arbejdsgivere havde sagt nej, bl. a. fordi man ikke kunne blive enig med regeringen. Jeg fremhævede, at det ville være helt urimeligt, om lønmodtagerne på landbrugsområdet skulle opnå mindre end det, man efter meget langvarige forhandlinger var nået frem til, og det sker da heller ikke. Vi har opnået at få forhindret den tvungne voldgift, som regeringen foreslog. Vi har opnået, at forligsmandens slidsomme arbejde bliver accepteret, og at det forslag, han har stillet, bliver anerkendt.

Der har været tale om, at det ville skade arbejdet i forligsinstitutionen, såfremt man benyttede forligsmandens skitse og opgjorde den til lov. Jeg deler ikke denne opfattelse, og jeg vil gerne sige herom, at jeg ikke tror, at den fremgangsmåde, som her bliver anvendt, vil svække forligsinstitutionen. Man kan vel spørge: ville det ikke i endnu højere grad have skadet forligsinstitutionen, såfremt man havde kasseret forligsmandens forslag, som jo ikke er fremkommet ved åbenbaringer, og overladt forligsarbejdet og den endelige afgørelse til en højesteretsdommer, som overhovedet ikke på forhånd kender til de overenskomstforhold, det her drejer sig om? Det tror jeg ville være tilfældet.

Man har også sagt, at der var tale om en fortrolig skitse. Lad mig bare heroverfor gøre den enkelte bemærkning, at den da dels ikke har været stemplet fortrolig, dels har været vist i fjernsynet herhjemme, så det synspunkt tæller heller ikke så meget, synes jeg.

Om selve udvalgsarbejdet vil jeg i øvrigt gerne sige, at det var nyttigt, især for regeringspartierne repræsentanter, som fik lejlighed til at høre, hvad landbrugets og gartneriets folk mente om regeringen og dens ejendommelige lovforslag. Jeg tør svagt antyde, at det ikke ligefrem var venlige ord, man fremførte om regeringens handle måde i denne sag, tværtimod. Det kom i øvrigt også frem, at f. eks. arbejdsgiverne inden for gartneriområdet og på konsummælke mejerierne havde stemt ja til skitsen, og min opfattelse er i øvrigt den, at alle land-

brugets arbejdsgiverorganisationer ville have stemt ja, såfremt det havde ligget helt klart, at alternativet til et nej ville være en konflikt. Jeg tror, at det ligger sådan, at man kun har sagt nej, fordi man regnede med, at en eller anden form for ambulance-tjeneste var parat.

Jeg skal ikke sige mere om det. Jeg understreger, at vore ændringsforslag altså konkret betyder, at mæglingsskitsen ophøjes til lov, og at konflikten stoppes omgående; det var regeringen jo ellers ikke interesseret i, den skulle helt formålsløst løbe i en otte dages tid. Jeg synes det er meget vigtigt, at de lønforhøjelser, det drejer sig om, får virkning med tilbagevirkende kraft fra 1. april, altså fra overenskomsternes udløbsdato, og det er da også både naturligt og normalt.

Lad mig så herudover tilføje, at der bliver tale om, ganske på samme måde som når et mæglingforslag fremsættes, en rent teknisk gennemgang af mæglingsskitsen sammen med overenskomstparterne. Det sker på den måde, at forligsmanden indkalder parterne, når loven er vedtaget her i folketinget i dag, og jeg tror, at denne tekniske gennemgang kan foretages allerede i morgen; det er ikke noget, som behøver at tage meget lang tid. Det er arbejdsministeren, som har ansvaret for, at det sker, og jeg vil gerne bede ministeren bekræfte her i folketinget, at der ikke bliver tale om nogen unødigt forsinkelse — det er der nemlig ingen som helst grund til.

Så skal jeg kun tilføje, at § 3 i lovforslaget forsvinder fuldstændig — det er selve voldtiftsparagraffen — og § 5 udgår også, fordi den angår udgifterne ved fællesudvalgets virksomhed.

Jeg kan altså anbefale at stemme for de ændringsforslag, vi havde stillet, ændringsforslag, som det samlede udvalg nu er gået ind for, ligesom de i mørke nattetimer også er accepteret af statsministeren og arbejdsministeren. Sent er som bekendt bedre end aldrig.

Asger Jensen: Det konservative folkeparti er meget tilfreds med, at det lykkedes at skabe forlig om standsningen af den arbejdskonflikt, som nu så småt er i gang. Denne konflikt er et eksempel på en arbejdsstandsning, som rammer samfundet så